

בש"פ 9145/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 9145/16

כבוד השופט ע' פוגלמן
פלוני

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו (כב' השופטת ח' פלינר) בעמ"י
25.11.2016 מיום 58819-11-16

עו"ד מיקי חובה
עו"ד מיכל רגב

בשם המבקש:
בשם המשיבה:

החלטה

1. המבקש, שהוא כבן 19, עצור ב"מעצר ימים" ומעצרו הוארך עד ליום 28.11.2016. בתמצית, המבקש נעצר ביום 24.11.2015 בעודו יושב יחד עם שני קטינים ב"גן מאיר" בתל אביב. החשד בעניינו של המבקש הוא כי הדיח קטין לסם מסוכן; החזיק סם מסוכן; וסחר בו, לאחר שלפי הנטען מכר מריחואנה לשני הקטינים.

2. ביום 25.11.2016 קבע בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופט ע' דרויאן) כי עיון בתיק מעלה כי קיים בסיס לחשד שדי בו לשלב זה, וכי מעשי המבקש מקימים חזקת מסוכנות "אף שמדובר בבחור צעיר ללא עבר פלילי". בית המשפט הוסיף וציין כי "לפחות אחת מפעולות החקירה חשופה לשיבוש ישיר". משכך הוארך מעצר המבקש עד ליום 28.11.2016. בשולי ההחלטה, ולאחר שנמסרו בדיון על פה פרטים בדבר מצבו הנפשי של המבקש, הורה בית המשפט כי זה יילקח בו ביום לבדיקה פסיכיאטרית. ערר שהוגש על החלטה זו לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו נדחה (כב' השופטת ח' פלינר), לאחר שבית המשפט מצא כי בדין נקבע כי ישנן ראיות הקושרות את המבקש לביצוע העבירה, וכי לפחות אחת הפעולות מצדיקות את הותרתו במעצר.

עמוד 1

3. מכאן בקשת הרשות לערור שלפניי, שהוגשה אמש, ביום 26.11.2016, ואשר נוכח מצבו הבריאותי של המבקש החלטתי ליתן בה רשות לערור ולדון בה לפי הרשות שניתנה. לטענת המבקש, הוא הוכר כאוטיסט הלוקה באספרגר, ורק בחודש האחרון שוחרר מאשפוז כפוי בבית החולים "שלוותה". בא כוחו של המבקש גורס כי אף שהדבר לא הובא לידיעת היחידה החוקרת, היה על חוקרי המשטרה ליתן דעתם לכך. המבקש סבור כי הפעולה היחידה הדורשת את מעצרו היא עימות בינו לבין הקטינים, ובנסיבות אלו – ובאיזון בין האינטרסים השונים – יש מקום לשחררו לחלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא בבית הוריו. עוד נטען בבקשה כי קיים ספק בדבר עצם חוקיות המעצר, שכן חשדו של השוטר שעצרו התערור לאחר שהבחין ב"ניירות לגלגול סיגריות" – ואין די בכך כדי להצדיק את פעולות השוטר.

4. בהחלטתי מאתמול הוריתי על קביעת דיון להיום בשעות הבוקר, והוספתי כי "המשיבה מתבקשת לעשות מאמץ להשלים את העימות הדרוש – ככל שטרם הושלם – עד למועד הדיון". בדיון הבוקר נמסר לי כי טרם התקיים עימות כאמור בשל הבאתו של המבקש לדיון (ומובן כי ניתן היה בנסיבות אלו לבקש את דחיית הדיון, ויש להצר על כך שהדבר לא נעשה). עוד הוגשו לעיוני זכ"דים מאת חוקרי המשטרה; הודעות שנגבו מהחשודים; ודו"ח פעולה שערך השוטר אשר עצר את השלושה. בטיעוניה לא חלקה באת כוח המשיבה על מצבו הרפואי של העורר.

5. התרשמתי היא – מבלי להידרש בשלב זה לחוקיות המעצר – כי יש בנמצא די כדי להקים חשד סביר לביצוע המיוחס לעורר. יחד עם זאת, איני משוכנע כי לא ניתן היה לבצע את כל פעולות החקירה הדרושות עד למועד זה, כך בכלל – וכך ביתר שאת בהינתן מצבו הרפואי של המבקש, אשר ידוע למשיבה לכל המאוחר מיום הדיון בבית משפט השלום (25.11.2016). בנסיבות אלו אני מורה כי ככל שנדרש עימות בין המבקש לבין הקטינים זה יתקיים בשעות הקרובות. לאחר מכן יושב התיק לבית משפט השלום לבחינת האפשרות לשחרור המבקש לחלופת מעצר, וזה יקיים דיון בעניין עוד היום. תשומת לב שב"ס למועדים הנקובים בהחלטתי זו ולצורך להיערך בהתאם.

מחמת צנעת הפרט אני מורה על חיסוי שמו של המבקש.

הערר מתקבל אפוא כאמור בפסקה 4.

ניתנה היום, כ"ו בחשון התשע"ז (27.11.2016).

ש ו פ ט